

Dr. sc. Robert Vianello - KRATKI ŽIVOTOPIS

Dr. sc. Robert Vianello rođen je 03.06.1977. godine u Rijeci gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je kemiju na PMF-u u Zagrebu 2000. godine kao prvi u svojoj generaciji. Od prosinca 2000. godine zaposlen je na Institutu Ruđer Bošković, a doktorirao je u studenom 2003. godine pod vodstvom prof. Zvonimira Maksića. Tijekom karijere u više navrata boravi u inozemstvu uključujući prva tri mjeseca 2005. godine provedena na Institutu za organsku kemiju Sveučilišta u Heidelbergu kao stipendist Alexander von Humboldt zaklade te 2 godine (2010–2012) na Kemijskom institutu u Ljubljani kao dobitnik vrlo prestižne individualne FP7 Marie Curie stipendije Europske komisije. Trenutno je znanstveni savjetnik i voditelj Grupe za računalnu organsku kemiju i biokemiju na IRB-u.

Područje istraživanja dr. sc. Vianella uključuje primjenu čitavog spektra modernih računalnih metoda u interpretaciji kemijske reaktivnosti molekula, modeliranju mehanizama kemijskih pretvorbi, dizajnu poboljšanih organskih materijala te razumijevanju mehanizama aktivnosti i inhibicije bioloških sustava u mozgu odgovornih za nastanak i razvoj neurodegenerativnih bolesti. U ovom posljednjem području objavio je u zadnjih 7 godina 16 radova te bio voditelj 2 vrlo kompetitivna FP7 projekta, a za ostvarene rezultate primio je čak 3 priznanja Europske komisije u Briselu uz nagradu "Perspektivni znanstvenik" Centra za primijenjenu kvantnu mehaniku u Parizu. U ovih 16 radova (7 u Q1, a 6 u Q2 časopisima), u njih 11 naveden je kao prvi i/ili dopisni autor, a 2 rada ilustrirana su na naslovnicama uglednih europskih časopisa. Tijekom karijere objavio je 75 Current Contents radova prosječnog faktora utjecaja $IF_{2016} = 3.904$ uz ukupnu citiranost od 1.250 citata i h-indeks = 22, a vodio je i istraživački projekt UKF-a (2008–2010), temeljni projekt MZOŠ-a (2011–2014) te 2 bilateralna projekta sa Austrijom i Slovenijom, a trenutno je voditelj multidisciplinarnog istraživačkog projekta HrZZ-a (2015–2019).

U posljednjih 7 godina održao je 1 plenarno, 15 pozvanih te 10 predavanja na međunarodnim konferencijama velikom većinom iz tema neuroznanosti. Pored toga, izuzetno je aktivan u promidžbi znanosti kroz brojna popularna predavanja te česte priloge i nastupe u tiskanim medijima te TV i radio emisijama. Od 2010. godine član je Uredništva časopisa *Croatica Chemica Acta*, a od 2013. godine časopisa *Frontiers in Chemical Biology* i *Advances in Chemistry*. Pored spomenutih međunarodnih priznanja dobitnik je i nekoliko domaćih nagrada poput Državne nagrade za znanost znanstvenim novacima (2005), nagrade Leopold Ružička Hrvatskog kemijskog društva (2006), Godišnje nagrade Grada Rijeke (2004), Godišnje nagrade Zaklade HAZU (2008), Godišnje nagrade Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu (2004) te Državne nagrade za znanost u području prirodnih znanosti (2016). Bio je neposredni voditelj 4 diplomatska rada te mentor 3 doktorske disertacije na PMF-u u Zagrebu.

U području neuroznanosti ostvario je nekoliko značajnih i međunarodno prepoznatljivih rezultata od kojih treba izdvojiti precizno razumijevanje načina djelovanja i mehanizma inhibicije farmakološki važnog enzima monoaminooksidaze te strukturnih faktora koji utječu na njegovu selektivnost, što je od izuzetnog značaja za razvoj novih i efikasnijih lijekova protiv neurodegeneracije. Svoje rezultate prezentirao je kroz 2 revijska rada tijekom 2016. godine u uglednim časopisima *Molecular Neurobiology* te *Frontiers in Neuroscience* kao i nedavno u poglavlju u knjizi izdavača *John Wiley & Sons* za koju je predgovor napisao prof. Arieh Warshel, dobitnik Nobelove nagrade za kemiju za 2013. godinu.